Arta între esență și creație

On August 07, 2016

Descoperă-ți calitatea superioară de a fi original, printr-o analiză pertinentă și bine realizată a punctelor de vedere care produc și disemineaza cunoașterea cea mai înaltă.

În genere cunoașterea, măcar informativă, a ideilor care erau acreditate în acei ani privind arta, cu aplicație la cinematografie, este importantă pentru înțelegerea uneia din sursele gândirii lui Eisenstein. Gândirea sa artistică din acea epocă nu s-a născut spontan, nu reprezintă o curiozitate, o bizarerie intelectuală, ci se găsește în concordanță cu evoluția logică a ideilor contemporane.

Vertov declara că suplețea deosebită a construcției de montaj îngăduie introducerea într-un "cine-studiu" a oricărei idei politice sau economice. Cunoscând aceasta, nu ne vom mai mira la apariția filmului "Greva" a lui Eisenstein. Tot Vertov concludea de aici că filmul nu mai necesită prezența dramei, a mizan-scenei. Istoricul Lebedev, într-un studiu despre istoria cinematografiei sovietice, constata că unul din principiile de bază al experimentului artistic Proletkuit era acela al "colectivismului" care excludea existența eroilor individuali în favoarea maselor, a colectivelor.

Ideea tipajului fusese la rândul ei aplicată de Eisenstein încă în teatru și își avea obârșia în pasiunea sa pentru *comedia dell'arte* și în concepțiile teatrale ale lui Meyerhold. *

Leadership: Cât poți să dăruiești din preaplinul cunoaşterii sale, aşa încât originalitatea creaţiei tale să se alinieze concordanţei stabilite între evoluţia ideilor şi experimentul artistic?

Gândirea unui artist, revărsându-se asupra modelelor abstracte de reprezentare a datelor cunoașterii în dinamica creației, pentru ca apoi procesul să fie suplimentat, în mod constant, prin mijloace de recompunere a faptelor cu realul, are originalitate doar dacă participă la desfășurarea unei experiențe de lărgire a orizonturilor.

În artă, această lărgire a orizonturilor, fiind congenitală complexității plină de nuanțele interdependențelor dintre estetic și funcțional, îl poartă pe artist spre o nemaicunoscută înflorire - mai ales dacă el reușește să constate asemănările și diferențele între simțul unicității și transferul de date ale cunoașterii care contrazic ideile unanim acceptate. Originalitatea unei creaţii depinde de înţelegerea pe care o atribui unei gândiri înglobatoare, bazată pe interpretări şi reinterpretări succesive al căror adevăr e sistematic negociabil şi supus ajustărilor, reluărilor, modificărilor de circumstanţe şi efecte.

La fel cum poezia nu poate să depășească hotarele acurateței, neprezentând exactitate în executarea unui lucru mecanic, tot astfel cunoașterea, aflată în perpetuă transformare, nu poate să fie considerată un proces de descoperire treptată a complexității dacă nu prezintă prin însăși subiectul aferent o anumită predominanță în exprimarea unității dintre idee și idealul de judecată, aferentă creării armoniei compoziționale.

Esența în leadership este ceea ce versurile sunt pentru poezie: o înaltă rațiune ordonatoare a elementelor de sens care contribuie la crearea unei armonii în relația dintre subiect și revelație.

Iar, pe de altă parte, a te ancora în esența formelor gândirii, printr-un inedit periplu al ideilor,

înseamnă a căuta mereu varietatea în unitate. Înseamnă să găsești modalitatea de exprimare a propriilor convingeri adaptată la materia primă izvorâtă din acea cunoaștere care îngăduie o privire mult mai profundă în structura obiectivismului de care este legată partea ta reprezentativă.

Originalitatea este partea ta reprezentativă prelucrată în varianta obiectivă a esenței ce se descoperă prin intermediul creației. În timp ce experimentul artistic vizează stabilirea concordanţei dintre evoluţia logică a ideilor şi deprinderea cunoaşterii în extensio prin prisma comparaţiilor, încât arta să capete valoarea de bijuterie, iar creaţia să capete valoarea de reper în viaţa altora.

Relaţia dintre subiect şi revelaţie se constituie ca o înlănţuire de convingeri şi idei, percepţii şi valori, pe care regizorul le străbate pe drumul spre mecanismele artei, spre evoluţia ei, încât gândirea lui axată pe inovaţie să nu se blocheze în faţa realităţilor existenţei reale. Constituindu-se ca o revelaţie, relaţia regizorului cu un subiect bine documentat şi ataşant, luat din aceeaşi zonă a artei şi a creaţiei, face ca valorile, ideile percepţii şi convingerile pe care el le străbate în drumul spre suprarealism sau ficţiune, să confere existenţei reale o expresie de sublim. Nu poţi reuşesc performanţa asta !

Subiectul este povestea pe care vrei s-o pui în scenă, revelaţia este povestea pe care o ridici la nivel suprearealist.

Arta între esență și creație se materializează în acea calitate superioară a omului de a fi original într-o analiză pertinentă și bine realizată a punctelor de vedere care produc și disemineză cunoașterea cea mai înaltă.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-esenta-si-creatie.html